

فروش هفتگی فیلم‌ها اعلام شد: «چند متر مکعب عشق» در مرز میلیاردی‌ها

فیلم «مجرد ۴۰ ساله» با فروش ۱۸۰ میلیون تومان در هفته جاری در صدر جدول پر فروش‌ترین فیلم‌های هفته قرار گرفت. به گزارش ایلنا؛ در هفته جاری فیلم‌های «لامپ صده»، «تمسک»، «چندمتر مکعب عشق»، «همه چیز برای فروش»، «جشمشید و خورشید»، «مجرد ۴۰ ساله»، «ملبورن»، «روزگاری عشق و خیانت»، «شانس»، «عشق و تضادف» و «ارسال آگهی تسلیت برای روزنامه» در ۵ گروه سینمایی آزادی، قدس، فرهنگ، آفریقا و استقلال در حال اکران هستند. در این میان فیلم «چهار باندی»، به اکران خود در تهران پایان داد و اکران آن در شهرستان ادامه دارد. در بین آثار روی پرده؛ فیلم «مجرد ۴۰ ساله» بیشترین آمار فروش را در هفته جاری داشته است. در این جدول ۳ فیلم «مجرد ۴۰ ساله» با فروش یک میلیارد و ۴۷۰ میلیون تومان، ملبورن با فروش یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون تومان و «چند متر مکعب عشق» با فروش ۹۹۰ میلیون تومانی در در رتبه‌های پر فروش قرار دارند. آمار فروش فیلم‌ها به تفکیک تهران و شهرستان به شرح زیر است:

ردیف/نام فیلم/کارگردان/تهیه‌کننده /فروش تهران/فروش شهرستان/فروش هفته/روزهای نمایش/

سال‌های تهران سال‌های شهرستان
۱- لامپ ۱۰۰/سعید آقاخانی/محسن محسنی‌نسب/ ۲۸۰ میلیون تومان/ ۳۳۳ میلیون تومان/۸۷ میلیون تومان/ ۲۰ روز/۱۵ سالن
۲- تمسک/اسامان سالور/اسامان سالور/ ۱۳۵ میلیون تومان/ ۱۶۶ میلیون تومان/ ۱۳۳ میلیون تومان/ ۲۰ روز/ ۱۵ سالن

۳- چند متر مکعب عشق/جشمشید محمودی نوید/محسودی/ ۶۰۰ میلیون تومان/ ۲۵۰ میلیون تومان/ ۲۵۰ میلیون تومان/ ۲۸ روز/ ۵ سالن
۴- همه چیز برای فروش/امیرحسین نقفی/علی‌اکبر نقفی/ ۷۵ میلیون تومان/ ۱۰ میلیون تومان/ ۲۸ میلیون تومان/ ۲۰ روز/ ۱۲ سالن/ ۸ سالن

۵- چشمشید و خورشید (انیمیشن)/بهروز یغماییان/ نادر یغماییان/ ۳۰ میلیون تومان/ ۳۰ میلیون تومان/ ۱۱ میلیون تومان/ ۲۰ روز/ ۱۶ سالن/ ۴ سالن
۶- مجرد ۴۰ساله/شاهین پایپور/سیده‌محسن شاهد/ ۹۱۰ میلیون تومان/۵۶۰ میلیون تومان/ ۱۸۰ میلیون تومان/۵۷ روز/ ۳۰ سالن/ ۸۰ سالن
۷-ملبورن/نیما جاویدی/ جواد نوروزیگی/ ۸۸۰میلیون تومان/ ۴۱۰ میلیون تومان/ ۷۰ میلیون تومان/ ۲۰ روز/۳۰ سالن/۵ سالن
۸- روزگاری عشق و خیانت/ داوود بیدل/روح‌الله شهمقدری/ ۸۰ میلیون تومان/اکران نندارد/۳۰ میلیون تومان/ ۲۱ روز/۱۵ سالن

۹- شانس، عشق و تضادف/حسین مدنی/حسین مدنی/ ۳۵۰ میلیون تومان/ ۵۰۰ میلیون تومان/ ۱۱۰ میلیون تومان/۵۶ روز/۱۷ سالن/ ۱۲ سالن
۱۰- چهار باندی/محمدحافظ خسروی/محمدعلی جامعی/ندوشن/ ۲۷ میلیی تومان/ ۱۷ میلیون تومان/ ۵ میلیون تومان/ ۲۸ روز/ پایان اکران/ ۸ سالن
۱۱-ارسال آگهی تسلیت پیرای روزنامه/ابراهیم ابراهیمیان/حسن کلانی/ ۳۵ میلیون تومان/اکران در ۵ شهرستان از دیروز آغاز شده است/۳۵ میلیون تومان/ ۸ روز/ ۱۲ سالن/ ۵ سالن

غیر از فیلم‌هایی که در بالا نام برده شد، فیلم‌های « ماهی، گرچه» به کارگردانی شهرام مکرزی، «دختر... مادر... دختر» پناه بر خدا رضایی، «بولفضل صفاری، «بیداری برای سه روز» مسعود امینی، «اشیاء از آن‌چه به شما می‌بینید به شما نزدیک‌ترند، ترگس آبیاز، «تالوره» وحید وکیل‌فر، «یک شب» نیکی کریمی، «پوسته» مصطفی آل‌احمد، «پرویز» مجید برزگر، «روایت ناپاید سفت مریم» محمدرضا لطفی، «من از سپیده صبح بیزارم» علی کریم، «آفتاب، مهتاب، زمین» علی قوتی، «آشنایی با لیلا» عادل یراقی، «جینگو» تورج اصلانی، «شب بیرون» کاوه مسیحیاز حسینی و مادر» و «ادریس» مجیدرضا مصطفوی نیز در ۵ سینمای گروه هنر و تجربه درحال اکران است. آمار فروش این فیلم‌ها پس از پایان اکران هر فیلم اعلام خواهد شد.

همکاری دوباره پورشیرازی و گر جستانی با «دندون طلا»

حسن پور شیرازی و سیروس گرجستانی پس از ۱۶ سال دوباره با داوود میرباقری در «دندون طلا» همکاری می‌کنند.
می‌توان گفت «دندون طلا» به نویسندگی و کارگردانی داوود میرباقری این روزها در آخرین مراحل پیش تولید و ساخت دکور قرار دارد و بزودی کلید می‌خورد. حسن پورشیرازی و سیروس گرجستانی پیش از این هم در نمایش موفق «دندون طلا» که سال ۱۳۸۷ اجرا شده بود، به ایفای نقش پرداخته بودند و دوباره در این مینی سریال که قرار است وارد شبکه نمایش خانگی شود با میرباقری همکاری می‌کنند. حامد بهداد، حمیدرضا آذنگ و ستاره اسکندری هم از دیگر بازیگران این مجموعه هستند و همچنان انتخاب دیگر بازیگران «دندون طلا» ادامه دارد.
از عوامل قطعی تولید «دندون طلا» می‌توان به مدیر تولید و سرپریداری مهیل نوروزی، طراح صحنه و لباس، مجید علی اسلام و... اشاره کرد. در خلاصه داستان «دندون طلا» آمده است:نیز دختری مهاجر با پدری غلیل ساکن حلبی آبادهای حاشیه شهر تهران و مشغول دوره کردی و دستفروشی است. او با پاسایی به جرم سد معبر کردن درگیر شده و پا به فرار می‌گذارد و به قهوه‌خانه‌ای پناه که پاتوق عدای از لات و لوت‌های شهر است، صاحب قهوه‌خانه شخصی است به نام قنبر دیزلی (ملقب به «دندون طلا») به نیز پناه می‌دهد. قنبر از شجاعت و پاکدامنی و زحمت کشی نیز خوشش می‌آید و نیز نیز از جوانمردی و حرط طلبی او، این آشنایی منجر به عشقی آتشین شده که فرجاش بارداری نیز است. قهوهچی بعد از آنی که عشقش فروکش کرده است پشیمان شده و منکر بچه می‌شود... نیز وقتی با طینت ناپاک قنبر مواجه می‌شود تصمیم هولناکی می‌گیرد. او قصد دارد به کمک بچه‌ای که در شکم دارد از قهوهچی انتقام بگیرد. اما... پیش از این نمایش «دندون طلا» به نویسندگی و کارگردانی داوود میرباقری سال ۷۸ به اجرا در آمده و با استقبال زیادی روبرو شده است.

برای احداث خانه‌ای برای زنان کارتن خواب شهر

نمایش «کاغذ بی‌خط» و حراج جایزه بنی‌اعتماد

همه‌چیز را با ساختن و جدل و زور اصلاح کنیم نه با تربیت و آموزش؛ دلایل توسل به مواد مخدر در جامعه ما بسیار زیاد است و علاوه بر تربیت خانوادگی یک مراقبت و بسیج عمومی می‌طلبد.

کارگردان «ناخدا خورشید» در ادامه یادآور شد که اگر درصد اعتیاد بین ورزشکاران و هنرمندان حتی نسبت به گذشته بسیار کم است این به دلیل بالا بودن سطح آگاهی آنها و پی بردن به ارزش‌های خویش است و کرنه برای توسل به دامن مواد مخدر بهانه زیاد است. تقوایی در انتهای سخنانش با اظهار تأسف برای جوانانی که «چیزی بسرای جایگزین کردن ندارند» گفت: این مسأله را نمی‌شود صرفا به عهده دولت‌ها و مسئولان گذاشت بلکه کاری مستمر است که ملت ما باید طی چند نسل با آگاهی بخشی و آموزش به مبارزه با آن برود. پس از سخنان ناصر تقوایی که فیلم خود را برای این اکران خیریه در اختیار قرار داده بود، تابلویی هنری که توسط بهبودیافتگان مرکز خیریه «خانه امید» ساخته شده بود به رسم قدردانی و به یادگار به این کارگردان اهدا شد.

فیلم «کاغذ بی‌خط» ساخته ناصر تقوایی ششگامه ۱۵ اسفند ماه در جمع هنرمندان و خیرین به نفع زنان بی‌خانمان به نمایش درآمد و رخشان بنی‌اعتماد، آخرین جایزه بین‌المللی فیلم «قصه‌ها» را برای ساخت سرپناهی برای زنان بی‌پناه اهدا کرد. به گزارش ایسنا، در این مراسم که به همت جمعیت خیریه «طلوع بی‌نشان‌ها» و با حضور هنرمندان سینما، تئاتر،اعضای تیم فوتبال «استقلال» و خیرین برگزار شد، ناصر تقوایی به سخنرانی پرداخت. تقوایی در این مراسم درمیان تشویق علاقمندانی به روی صحنه حاضر شد و بنا به مناسبت این مراسم درخصوص پدیده «اعتیاد»گفت:مواد مخدر صدمات زیادی هم به روح و جسم مردم ما، هم به سرمایه‌های ما وارد می‌کند؛ با این پدیده مبارزه هم شده اما تنها کاری که برای آن انجام نشده یک روانشناسی درست بوده و به همین دلیل هم روز به روز گسترده‌تر شده است.

فیلم کارگردان سینما با اشاره به اینکه در ده‌های پیش مواد مخدر سنتی در ایران تولید می‌شده؛ادامه داد: در آن زمان ایران و ترکیه هر دو این مواد را تولید می‌کردند اما ترک‌ها آن را به عنوان یک محصول کشاورزی صادر می‌کردند اما مردم ما محصول تولیدی خود را خودشان مصرف می‌کردند،

حال باید دید چه عوامل روحی و روانی در زندگی ایرانی‌ها وجود دارد که این مواد را مصرف کنند؛ ما تا این‌کته را جست و جو نکنیم، کار بیهوده‌ای انجام می‌دهیم. تقوایی در ادامه سخنانش هزنه‌های مبارزه با مواد مخدر در مرزهای ایران را با هزینه ارتش ژاپن مقایسه کرد و گفت: ما می‌خواهیم

نخستین جایزه طراحی لباس تئاتر فجر کیی از آب درآمد!

لباس برگزیده سی‌وسومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، از روی یک برنامه طراحی لباس، گرت‌برداری جزء به جزء شده است. به گزارش کافه آرت، تصویری که از یک طراحی لباس، در یک صحنه پرطرفدار اینستاگرام منتشر شده است، شباهت بسیار زیادی به طراحی لباس یکی از بازیگران نمایش «بیرون پشت در» دارد. شباهت این لباس‌ها، به حدی است که احتمال تصادفی بودن آن را غیر محتمل می‌کند. پس نتیجه می‌گیریم یا طراح لباس این برنامه در خارج از کشور، به نمایش «بیرون پشت در» مراجعه کرده است و ایده‌ا گرفته است و یا برعکس! این نمایشی که از ۲۴ آذر ماه در تالار حافظ اجراهای خود را آغاز کرده بود، در قالب بخش بین‌الملل جشنواره تئاتر فجر نیز شرکت کرد و در بخش‌های بسیاری از جمله طراحی لباس کاندیدا شد و ایمان اسکندری، طراح لباس نمایش «بیرون پشت در»، جایزه ویژه بخش طراحی لباس این نمایش را از آن خود کرد!

امسال نخستین سالی بود که جایزه بهترین طراحی لباس، از طراحی صحنه جدا شده بود و جایزه‌اش به صورت یک بخش مجزا اهدا می‌شد و این موضوع می‌تواند جالب توجه باشد که اولین جایزه طراحی لباس جشنواره تئاتر فجر به لباسی که از یک شوی لباس کیی‌برداری شده است تعلق گرفته است.

فروش گذاشته خواهد شد تا هزینه ساخت خانه مهر توسط موسسه «طلوع بی‌نشان‌ها» برای زنان کارتن خواب شهر تامین گردد.

بنی‌اعتماد که پیش از این و به هنگام سپردن جایزه‌های خود به موزه سینما اعلام کرده بود که بعد از حیات کلیه جوایزش به منظور تأسیس بنیادی برای حمایت از زنان آسیب دیده تحت نظارت فرزندانش «انتیس» و «باران» به فروش برسد، آخرین جایزه «قصه‌ها» را به این موسسه اهدا کرد. بنا بر این گزارش، طی چند روز آینده این جایزه به مکان احداث «خانه مهر» منتقل خواهد شد تا در فروشی بین‌المللی به بالاترین قیمت پیشنهادی به فروش برسد و هزینه ساخت «خانه مهر» سرپناه زنان کارتن خواب تامین گردد. «خانه مهر» نام مکانی است که توسط این جمعیت خیریه برای سرپناه و بهبود زنان و کودکان بی‌خانمان ساخته خواهد شد.

همچنین در این مراسم گلریزانی برپا شد و هنرمندان، ورزشکاران و خیران مبالغی را برای برای ساخت و تجهیز این مرکز خیریه اهدا کردند. در پایان مراسم و قبل از آغاز اکران فیلم نیز بهبودیافتگان این مرکز خیریه به همراه هنرمندان و ورزشکاران حاضر در سالن به روی صحنه رفتند و عکس یادگاری گرفتند.

رویا تیموریان، حسن فتحي، ابوالحسن داوودی، فریدن خلعتبری، نازنین فراهانی، نوید محمندانزاده، آریتا موگویی، کامران نقفی و بازیکنان و کادر فنی باشگاه فرهنگی ورزشی استقلال از دیگر حاضران در این مراسم بودند.

پوسترهای طعم شیرین خیال رونمایی شد

فیلم سینمایی طعم شیرین خیال به کارگردانی کمال تبریزی در برنامه اکران نوروز ۹۴ قرار گرفته و از ۲۰ اسفند به نمایش درمی‌آید.

به گزارش کافه آرت، فیلم طعم شیرین خیال به کارگردانی کمال تبریزی و تهیه‌کنندگی محمدعلی حسین‌نژاد توسط شرکت سینمایی نور تابان بخش می‌شود. این فیلم در تهران به سرگروهی سینما آفریقا در ۲۰ سال سینمایی به نمایش درمی‌آید و همچنین به صورت همزمان در سینماهای شهرهای مشهد، اصفهان، کرمان، قم، یزد، کرج اکران می‌شود.

در آستانه اکران این فیلم مجموعه پوسترهای آن که توسط محمدحسین هوشمنای طراحی شده است رونمایی شد. فیلم سینمایی طعم شیرین خیال یک طنز رمانتیک است که در آن شیرین (نازنین باتی) ماجرای آشنایی خود و خانواده اش با کسی که قرار است به خواستگاری او بیاید (شهاب حسین) راویات می‌کند. عوامل اصلی سازنده فیلم طعم شیرین خیال عبارتند از:

کارگردان: کمال تبریزی، تهیه‌کننده: محمدعلی حسین‌نژاد، نویسنده فیلمنامه: نغمه ثینی با همکاری علی میرمیانی براساس طرحی از محمدعلی حسین‌نژاد و شهاب حسینی و نازنین باتی – نادر فلاح –نازنین فراهانی – مهدی حسینی بجستانی – عیسی یوسفی پور– آسیه سلطانی‌نژاد– و با حضورپریش نظریه بازیگران آن هستند.

بازنشر ترجمه سیمین دانشور از «سرباز شکلاتی» جرج برنارد شاو

این‌ها هم شده بود. گرچه برای فهمیدن مطلب لازم نیست اسمی به روی او بگذاریم. خواندن همین نمایشنامه او کافی است. آل احمد همچنین در بخش دیگری از این مقدمه بلند می‌نویسد: در این نمایشنامه انسان‌های شاو، اگر هم به جنگ از جرج برنارد شاو به‌عنوان توانمندترین نمایشنامه‌نویس بریتانیایی پس از شکسپیر و نافذترین رساله‌نویس پس از جاناتان سوئفت یاد می‌کنند. برنارد شاو همچنین یکی از برترین منتقدان موسیقی و تئاتر نسل خود محسوب می‌شده است. شاو در سال ۱۹۲۲ موقف به کسب جایزه ادبی نوبل می‌شود اما آن را رد کرده و نمی‌پذیرد. وی همچنین در سال ۱۹۳۸ جایزه برتری فیلمنامه اقباسی را از آکادمی اسکار کسب کرد.

در پشت جلد کتاب جلال آل احمد چنین نگاهشته شده: این نمایشنامه مسخرهای است از جنگ. تخطئه انسانی است که سلاح به دوش می‌گیرد و خودش هم نمی‌داند چرا و برای چه و برای که کشتار می‌کند یا کشته می‌شود. نشتر روزنه به تازگی چاپ تازه‌ای از ترجمه سیمین دانشور از نمایشنامه «سرباز شکلاتی» جرج برنارد شاو را با مقدمه جلال آل‌احمد و با نظرات غلامرضا امامی منتشر کرده است.

این نمایشنامه پیش از نخستین انتشارش که در سال ۱۳۲۸ با اکران‌گردانی «الو ستان» در تالار گرین روم تهران و بسا بازی بهرام دریاگیسی، صادق چوبک، نظام شفا، ملوک کریک، ایرن ملک‌زاده و برای مدتی که من برای قشر روشنفکر کار نمی‌کنم بلکه برای مردم کار می‌کنم که اگر غیر از این بود در خانه‌ام تئاتر می‌گذاشتم تا چهار نفر روشنفکری که هیچ چیزی را نمی‌پسندند، بیایند و آن را ببینند و کلی هم لذت ببرند. امیر جعفری که از معدود بازیگرانی است که با وجود حضور در سینما و نیز درخشش در تلویزیون همچنان تئاتر را خیلی جدی دنبال می‌کند، در پاسخ به اینکه کدامیک از این سه مدیوم را مهمتر و در جذب مخاطب موثرتر می‌داند؟ بیان کرد: اگر روزی قرار باشد وظیفام در کاتانت فرهنگی‌اش باشد، ترجیح می‌دهم در تئاتر کار کنم؛ یعنی به نظم آن‌قدر که تئاتر، می‌تواند فرهنگی‌اش کند سینما و تلویزیون نمی‌توانند؛ حتی با وجود مخاطب محدودی که تئاتر دارد.

او ادامه داد: مخاطبی که می‌آید تئاتر ببیند حداقل، کتابخوان است. حتی اگر به صورت حرفه‌ای هم اینطور نباشد، می‌تواند محرک یکسری عوام دیگر باشد. یک جمله معروفی هم هست که می‌گوید، اگر می‌خواهد فرهنگ یک کشور را ببیند نگاه کنید گیشه‌های تئاتر آن شلوع است یا نه. پس این که در گیشه‌های تئاتر چه خبر است مهم است، ولی هنوز اینجا خیلی‌ها معتقدند کسی تئاتر نگاه نمی‌کند.

من بازیگرم و باندها را نمی‌شناسم
بازیگر فیلم «بلوک ۹ خروجی ۲» گفت: یکسری باندهایزایی‌هایی وجود دارد که من آنها را بلد نیستم. من بازیگرم و باندها را نمی‌شناسم. «قاعده تضادف» را فکر می‌کردم یک فیلم جوان‌پسند است، ولی فکر نمی‌کردم که در یک دوئل نابرابر با «سوابی» قرار می‌گیریم که تلویزیون روزانه بارها و بارها تیزر آن را پخش کند به طوری که بچه من اسم فیلم دیگری را بلدانه، اما اسمم «قاعده تضادف» را که باشش در آن بسازی کرده نداند، به همین دلیل می‌گویم مقصر من نبودم، مقصر آن تیمی بود که پشت این فیلم‌ها بود و پارتی‌شان کلفت نبود یا اسپانسرشان خدا نبود.

امیر جعفری:

برای قشر روشنفکر کار نمی‌کنم

گله دارد از باندهای، از رقابت نابرابر، از بی‌رحمی آدم‌ها به همدیگر، از تقلید، از انتخاب‌هایی که فکر می‌کرد درست است اما...

این گله‌ها برای امیر جعفری است؛ بازیگری که نامش پیش و پیش از هر چیز نقش‌های طنزانه‌اش را به ذهن می‌آورد، بازیگری که میوه و شایبد بشود گفت «میوه‌های ممنوعه»اش در تلویزیون خیلی خوب به بار نشست و در تئاتر هم خوش درخشیده است؛ فقط می‌ماند سینما که می‌گوید در این زمینه : «من مقصر نبودم.» به گزارش ایسنا، امیر جعفری این روزها نمایش «پاپیز» به کارگردانی نادر برهانی مردن را پس از ۱۲ سال دوباره روی صحنه تار، کاری که انجام دوباره آن را ریسک می‌داند اما استقبال تماشاگران نشان می‌دهد، ریسک این گروه جواب داده است.

به بهانه اجرای دوباره این نمایش سراغ این بازیگر رقیم که البته به دلیل مشغله زیاد جعفری برای بازی در «پاپیز» و سریال جدید فریدون جیرانی تنها دقایقی پیش از اجرا و در حین انجام گرم موفق به صحبت شدیم. صحبتی که با حضور کوتاه ایوب آقاخانی همراه شد که در سال‌ها پیش در اجرای اول این نمایش، نقش مقابل امیر جعفری را داشت. جعفری ضمن اشاره به اینکه همواره تلاش کرده در دو کار همزمان بازی نکند، اما همزمانی «پاپیز» و سریال جیرانی به دلیل تاخیر در تمام شدن سریال بوده است، یادآور شد که پس از چهار سال دوباره درتلویزیون کار کرده است.

این واقعی است که نمی‌توان انکار کرد
وی با این حال درباره شرایط فعلی برنامه‌های تلویزیون با بیان اینکه باید کارهای مثل «پاپینخت» ساخته خود،خاطر نشان کرد: الان مردم کمتر تلویزیون را نگاه می‌کنند و باید تمهیدی اندیشیده شود چون «چم» در حال تاختن است و این واقعی است که نمی‌شود، انکار کرد. امیر جعفری همچنین از نمایش «پاپیز»، تئاتر و سینما و برخی فیلم‌هایش که حتی متوجه اکران آن‌ها هم نشده است، سخن گفت که مشروح آن را در ادامه می‌خوانیم:
این بازیگر ابتدا درباره تفاوت نمایش «پاپیز» که سال ۱۳۹۳ روی صحنه رفته با آنچه بیش از ۱۰ سال قبل یعنی در سال ۱۳۸۱ اجرا شد، گفت:اولین تفاوت این است که سنم بالاتر رفته است. آن مقطع سنم زیر ۳۰ سال بود ولی الان ۴۰ سالم شده است. وقتی هم به ۴۰ سالگی می‌رسی ناخودآگاه پختگی را حس می‌کنی. یک مسأله مهم دیگر هم این است که در این نمایش انرژی‌ام خوب بود، درحالی‌که فکر می‌کردم کم بیاروم ولی نیاردم. جعفری درباره اینکه آیا پس از گذشت این چند سال، دیدگاه‌اش نسبت به آنچه «پاپیز» مطرح می‌کند یا توجه به شرایط فرهنگی، سیاسی و اجتماعی امروز تغییر کرده است؟ بیان کرد: دیدگاه من فرقی نکرده و همان است. هنوز برانیم جنگ و بچه‌های جبهه ارزشمند هستند و تا عمر دارم صحنه‌های جنگ بادم نمی‌رود، اما دیدگاه کسانی عوض شده که اصلا آن دوران را ندیده‌ام. بچه‌های دهم ۸۰ یا ۹۰ن‌هایی که زمان جنگ ۶-۷ساله بودند هیچ تصویری از جنگ ندارند و باید الان نظر و تصور آن‌ها را پرسید.

ما با ریسک جلو آمدیم

جعفری درباره اینکه آیا اجرای دوباره یک نمایش موفق را ترسناک نمی‌دانست، پس از واکنش همراه با خنده ایوب آقاخانی که گفت:«مخصوصا وقتی قبلا من روبرویت بودم و الان دیگر نیستم» بیان کرد: این کار ریسک بود و ما هم با ریسک جلو آمدیم. البته اینکه الان این ریسک جواب داده یا نه را باید از تماشایچ پرسید، ولی خودم همیشه نگران بودم و سه نادر (برهانی مردن) می‌گفتم، یعنی آن موفقیت دوباره تکرار می‌شود؟ بازیگر نمایش‌های «یک دقیقه سکوت» و «ژیستوتورا نمی‌میرند» ادامه داد: به هر حال زمان که جلو می‌رود، خیلی چیزها هم عوض می‌شود. چند روز قبل به همسرم (ریسا رامین‌فر) می‌گفتم که بیا «همان همیشگی» را دوباره اجرا کنیم ولی او دیگر «همان همیشگی» را (برای اجرای دوباره) دوست ندارد. در واقع فکر می‌کنم این نمایش آن موقع کار خوبی بود، اما الان اینقدر کارهای متفاوت توسط نسل جوان اجرا شده که آدم می‌ترسد یک کار قدیمی را دوباره تکرار کند. تازه معلوم هم نیست تماشاگر کار را دوباره دوست داشته باشد، این نوع کار فقط یک ریسک است.

برای قشر روشنفکر کار نمی‌کنم

او افزود: اصلا نسبت به هر کاری که به اصطلاح می‌گیرد و مردم استقبال می‌کنند، گارد گرفته می‌شود. در حالی که من برای قشر روشنفکر کار نمی‌کنم بلکه برای مردم کار می‌کنم که اگر غیر از این بود در خانه‌ام تئاتر می‌گذاشتم تا چهار نفر روشنفکری که هیچ چیزی را نمی‌پسندند، بیایند و آن را ببینند و کلی هم لذت ببرند. امیر جعفری که از معدود بازیگرانی است که با وجود حضور در سینما و نیز درخشش در تلویزیون همچنان تئاتر را خیلی جدی دنبال می‌کند، در پاسخ به اینکه کدامیک از این سه مدیوم را مهمتر و در جذب مخاطب موثرتر می‌داند؟ بیان کرد: اگر روزی قرار باشد وظیفام در کاتانت فرهنگی‌اش باشد، ترجیح می‌دهم در تئاتر کار کنم؛ یعنی به نظم آن‌قدر که تئاتر، می‌تواند فرهنگی‌اش کند سینما و تلویزیون نمی‌توانند؛ حتی با وجود مخاطب محدودی که تئاتر دارد.

من بازیگرم و باندها را نمی‌شناسم
بازیگر فیلم «بلوک ۹ خروجی ۲» گفت: یکسری باندهایزایی‌هایی وجود دارد که من آنها را بلد نیستم. من بازیگرم و باندها را نمی‌شناسم. «قاعده تضادف» را فکر می‌کردم یک فیلم جوان‌پسند است، ولی فکر نمی‌کردم که در یک دوئل نابرابر با «سوابی» قرار می‌گیریم که تلویزیون روزانه بارها و بارها تیزر آن را پخش کند به طوری که بچه من اسم فیلم دیگری را بلدانه، اما اسمم «قاعده تضادف» را که باشش در آن بسازی کرده نداند، به همین دلیل می‌گویم مقصر من نبودم، مقصر آن تیمی بود که پشت این فیلم‌ها بود و پارتی‌شان کلفت نبود یا اسپانسرشان خدا نبود.